

SMĚRNICE 2001/29/ES Evropského parlamentu a Rady z 22. května 2001 o harmonizaci některých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti

Citace anglického originálu:

Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society. *Official Journal of the European Communities*. L 167, 22/06/2001, p. 0010–0019.

Dostupný z: < http://www.europa.eu.int/eur-lex/en/lif/dat/2001/en_301L0029.html>, v pdf vystaven na adrese: <http://www.nkp.cz/o_knihovnach/AutZak/Dir01_29_EC.pdf>.

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE, s ohledem na Smlouvu o zřízení Evropského společenství, zejména na její články 47(2), 55 a 95, s ohledem na návrh Komise¹⁾, s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²⁾, v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy³⁾, vzhledem k tomu, že:

(1) Smlouva ukládá vytvoření vnitřního trhu a zřízení systému zajišťujícího, aby nebyla narušována soutěž na vnitřním trhu. Harmonizace zákonů členských států o autorském právu a právech s ním souvisejících přispívá k dosažení těchto cílů.

(2) Evropská rada na svém zasedání na Korfu 24. a 25. června 1994 zdůraznila potřebu vytvořit obecný a pružný právní systém na úrovni Společenství za účelem podpory rozvoje informační společnosti v Evropě. To vyžaduje mj. existenci vnitřního trhu pro nové zboží a služby. Důležitá komunitární legislativa k zajištění takového regulovaného systému je již hotova, nebo se její přijetí připravuje. Autorské právo a práva s ním související hrají v této souvislosti důležitou roli, neboť chrání a podněcují rozvoj a obchod s novým zbožím a službami i vytváření a využívání jejich tvůrčího obsahu.

(3) Navržená harmonizace pomůže naplnit čtyři svobody vnitřního trhu a uvádí do souladu základní zásady práva a zejména vlastnictví, včetně vlastnictví duševního, svobodu projevu a veřejný zájem.

(4) Harmonizovaný právní rámec autorského práva a práv s ním souvisejících podporuje vzrůstající právní jistotou a stanovením vysoké úrovně ochrany duševního vlastnictví významné investice do tvůrčí činnosti a do inovací, včetně sítě infrastruktury, a vede zpětně k růstu a ke zvýšení konkurenceschopnosti evropského průmyslu, jak v oblasti poskytování obsahu, tak i informačních technologií, a obecněji překračuje široký dosah průmyslového a kulturního sektoru. To zajistí zaměstnanost a podnítí vytvoření nových pracovních míst.

(5) Technický rozvoj rozmnožil a zpestřil možnosti tvorby, výroby a využití. Zatímco nejsou nutné žádné nové koncepce pro ochranu duševního vlastnictví, platné zákonodárství na úseku autorského práva a práv s ním souvisejících by se mělo upravit a doplnit, aby odpovídalo dostatečně přiměřeně hospodářské realitě, jako jsou nové způsoby využívání.

(6) Bez harmonizace na úrovni Společenství by legislativní aktivita na národní úrovni, která již byla iniciována v řadě členských států za tím účelem, aby odpovídala technologickým výzvám, mohla vyústit do významných rozdílů v ochraně, a tím do omezení volného pohybu služeb a zboží zahrnujícího duševní vlastnictví nebo na něm založeného, což by vedlo k rozdrobení vnitřního trhu a k neshodnosti v zákonodárství. Vliv takových legislativních rozdílů a nejistot se stává patrnější s dalším vývojem informační společnosti, která již značně zvýšila přeshraniční využívání duševního vlastnictví. Tento vývoj se bude a měl by se dále zvyšovat. Značné právní rozdíly a nejistoty v ochraně mohou bránit úsporám nákladů plynoucím z hromadné produkce nových produktů a služeb obsahujících autorské právo a práva s ním související.

(7) Právní rámec Společenství pro ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících musí proto také být upraven a doplněn, pokud to je nutné, pro hladké fungování vnitřního trhu. Tomuto cíli by měla být přizpůsobena ta vnitrostátní ustanovení autorského práva a práv s ním souvisejících, která se značně liší u jednoho členského státu od druhého nebo která zapříčiňují právní nejistoty bránící hladkému fungování vnitřního trhu a vlastnímu rozvoji informační společnosti v Evropě, a mělo by být zabráněno neslučitelným vnitrostátním reakcím na technologický vývoj, zatímco rozdíly, které nepůsobí nepříznivě na fungování vnitřního trhu, nemusejí být odstraněny, ani se jim nemusí předcházet.

(8) Různé sociální, společenské a kulturní aspekty informační společnosti vyžadují, aby se braly v úvahu zvláštní rysy obsahu výrobků a služeb.

(9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí brát za základ vysokou úroveň ochrany, neboť taková práva jsou rozhodující pro duševní tvorbu. Jejich ochrana pomáhá zajistit zachování a rozvoj tvůrčí činnosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a veřejnosti obecně. Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.

(10) Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké práci, musí dostat přiměřenou odměnu za užití své práce, jako musí výrobci být schopni řádně tuto práci financovat. Investice, které vyžaduje výroba zboží, jako jsou zvukové záznamy, filmy nebo mediální výtvořky a služby, jako jsou služby na požádání (on-demand), je nutno brát v úvahu. Odpovídající právní ochrana práv k duševnímu vlastnictví je nezbytná k tomu, aby byla zaručena dostupnost takové odměny a vytvořeny předpoklady pro uspokojivou návratnost této investice.

(11) Přísný, účinný systém ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících je jedním z hlavních způsobů k zajištění, aby evropská kulturní tvořivost a produkce získala nezbytné zdroje, a k zárukám nezávislosti a důstojnosti uměleckých tvůrců a výkonných umělců.

(12) Náležitá ochrana děl ve smyslu práva autorského a předmětů práv s ním souvisejících je také velmi důležitá z hlediska kulturního. Článek 151 Smlouvy vyžaduje, aby Společenství vzalo při své činnosti v úvahu kulturní hlediska.

(13) Společné hledání technických prostředků ochrany děl a jiných předmětů ochrany a stanovení nezbytných informací o právech a jejich důsledné uplatňování na evropské úrovni je podstatné, stejně jako je hlavním cílem těchto prostředků uvést v účinnost zásady a záruky vložené do zákona.

(14) Tato Směrnice musí usilovat o podporu vzdělání a kultury ochranou děl a jiných předmětů při povolení výjimek a omezení ve veřejném zájmu pro účely výchovy a vyučování.

(15) Diplomatická konference konaná pod záštitou Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) v prosinci 1996 vedla k přijetí dvou nových smluv – „Smlouvy WIPO o autorském právu“ a „Smlouvy WIPO o výkonech výkonných umělců a zvukových záznamech“, zabývajících se ochranou autorů, resp. ochranou výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů. Tyto smlouvy významně aktualizují mezinárodní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících, v neposlední řadě s ohledem na tzv. „digitální agendu“ a zlepšují prostředky boje proti celosvětovému pirátství. Společenství a většina členských států již smlouvy podepsaly a proces opatření k ratifikaci smluv Společenstvím a členskými státy je v běhu. Tato Směrnice také slouží k plnění řady nových mezinárodních závazků.

(16) Odpovědnost za činnosti v prostředí komunikačních sítí se týká nejen autorského práva a práv s ním souvisejících, ale i jiných oblastí, jako je pomlouvání, klamavá reklama nebo porušování práv k ochranným známkám, které jsou předmětem úpravy Směrnice 2000/31/ES Evropského parlamentu a Rady z 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb v informační společnosti, zejména elektronického obchodování na vnitřním trhu („Směrnice o elektronickém obchodování“)⁴⁾, která ujasňuje a harmonizuje různé právní otázky týkající se služeb v informační společnosti, včetně elektronického obchodování. Tato Směrnice by měla být naplněna v časovém horizontu podobném tomu, který je stanoven pro Směrnici o elektronickém obchodování, neboť ta stanoví harmonizovaný rámec zásad a ustanovení navazujících mj. na důležité části této Směrnice. Tato Směrnice se nedotýká ustanovení o odpovědnosti v oné Směrnici.

(17) Je nezbytné, zejména ve světle požadavků vyplývajících z digitálního prostředí, zajistit, aby organizace pro kolektivní správu dosáhly vyšší úrovně racionalizace a transparentnosti (otevřenosti) s ohledem na soulad s pravidly soutěže.

(18) Tato Směrnice se nedotýká úpravy v členských státech týkající se správy práv, jako jsou rozšířené kolektivní licence.

(19) Osobnostní práva nositelů práv by měla být vykonávána podle zákonodárství členských států a podle ustanovení Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl, Smlouvy WIPO o autorském právu a Smlouvy WIPO o výkonech výkonných umělců a zvukových záznamech. Tato osobnostní (morální) práva zůstávají mimo rámec této Směrnice.

(20) Tato Směrnice je založena na zásadách a pravidlech stanovených již ve směrnicích v této oblasti platných, zejména ve směrnicích 91/250/EHS⁵⁾, 92/100/EHS⁶⁾, 93/83/EHS⁷⁾, 93/98/EHS⁸⁾ a 96/9/ES⁹⁾, rozvíjí tyto zásady a pravidla a dává je do souvislosti s informační společností. Ustanovení této Směrnice se nedotýká ustanovení těchto směrnic, pokud není v této Směrnici stanoveno jinak.

(21) Tato Směrnice by měla definovat rozsah jednání pokrytých právem na rozmnožování s ohledem na různé uživatele. To by se mělo stát v souladu s *acquis communautaire* (pozn. red.: právním řádem Evropských společenství právě v oboru autorského práva a práv s autorským právem souvisejících). Široká definice těchto jednání je potřebná k zajištění právní jistoty uvnitř vnitřního trhu.

(22) Cíle vlastní podpory šíření kultury nemusí být dosaženo obětováním přísné ochrany práv nebo tolerováním nelegálních forem rozšiřování padělaných nebo pirátských (nedovoleně pořízených) děl.

(23) Směrnice by měla dále harmonizovat autorovo právo na sdělování veřejnosti. Toto právo by mělo být chápáno v širokém smyslu pokrývajícím všechna sdělování veřejnosti nepřítomné na místě, kde má sdělování původ. Toto právo by mělo pokrývat každý takový přenos nebo opětovný přenos díla veřejnosti po drátě nebo bezdrátovými prostředky včetně vysílání. Toto právo by nemělo pokrývat žádná jiná jednání.

(24) Právo zpřístupnit veřejnosti předměty ochrany uvedené v článku 3(2) by mělo být chápáno tak, že pokrývá všechna jednání spočívající ve zpřístupňování takových předmětů členům veřejnosti, kteří nejsou přítomni na místě, kde má akt zpřístupňování svůj původ, a nepokrývá žádné jednání jiné.

(25) Právní nejistota ohledně povahy a úrovně ochrany aktů přenosu autorským právem chráněných děl a předmětů chráněných právy s ním souvisejícími na požádání (on-demand) pomocí komunikačních sítí by měla být překonána stanovením harmonizované ochrany na úrovni Společenství. Ta by měla ujasnit, že všichni nositelé práv uznávaní touto Směrnici by měli mít výlučné právo zpřístupňovat veřejnosti autorská díla nebo jakékoli jiné předměty pomocí interaktivních přenosů na požádání (on-demand). Takové interaktivní přenosy na požádání (on-demand) jsou charakterizovány skutečností, že členové veřejnosti k nim mají přístup z místa a v čase podle své vlastní volby.

(26) S ohledem na zpřístupňování formou služeb na požádání (on-demand) vysílateli jejich rozhlasových a televizních programů, obsahujících hudbu z komerčních zvukových záznamů jako jejich nedílné součásti, je nutno podpořit úpravy kolektivními licencemi, aby bylo usnadněno uplatnění příslušných práv.

(27) Pouhé poskytnutí fyzického vybavení k umožnění nebo uskutečnění sdělení není samo o sobě sdělováním ve smyslu této Směrnice.

(28) Autorskoprávní ochrana podle této Směrnice zahrnuje výlučné právo kontrolovat rozšiřování díla vtěleného do hmotné věci (zboží). První prodej originálu díla nebo jeho rozmnoženin ve Společenství nositelem práva nebo s jeho souhlasem vyčerpává právo kontrolovat opětový prodej takového předmětu ve Společenství. Toto právo by nemělo být vyčerpáno u originálu nebo jeho rozmnoženin prodaných nositelem práva nebo s jeho souhlasem mimo Společenství. Právo na pronájem a na půjčování bylo pro autory zakotveno ve Směrnici 92/100/EHS. Právo na rozšiřování, stanovené v této Směrnici, se nedotýká ustanovení o právu na pronájem a na půjčování, obsažených v kapitole I uvedené Směrnice.

(29) Otázka vyčerpání nevzniká u služeb, zejména u služeb spřažených (online). To se vztahuje také na hmotnou rozmnoženinu díla nebo jiného předmětu, pořízenou uživatelem takové služby se souhlasem nositele práva. Proto se totéž vztahuje na pronájem a na půjčování originálu a rozmnoženin díla nebo jiného předmětu ochrany, které jsou službami svou přirozenou povahou. Na rozdíl od CD-ROM nebo CD-I, kde je duševní vlastnictví vtěleno v hmotném podkladu, totiž kusu zboží, každá spřažená (online) služba je ve skutečnosti aktem, který by měl podléhat svolení, pokud tak autorské právo nebo právo s ním související stanoví.

(30) Práva, na která se vztahuje tato Směrnice, mohou být převedena, postoupena nebo se stát předmětem poskytnutí smluvních licencí bez újmy příslušného vnitrostátního zákonodárství o právu autorském a právech s ním souvisejících.

(31) Spravedlivá rovnováha práv a zájmů musí být zachována mezi různými kategoriemi nositelů práv a uživatelů předmětů ochrany. Existující výjimky a omezení těchto práv, jak jsou upraveny členskými státy, musí být znovu přehodnoceny ve světle nového elektronického prostředí. Existující rozdíly ve výjimkách a omezeních některých zakázaných jednání mají přímé negativní účinky na fungování vnitřního trhu s autorským právem a právy s ním souvisejícími. Takové rozdíly by se mohly dobře stát patrnějšími z hlediska dalšího vývoje přeshraničního využívání děl a činností překračujících hranice. Za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu by měly být takové výjimky a omezení definovány harmonizovaněji. Stupeň jejich harmonizace by měl být založen na jejich vlivu na hladké fungování vnitřního trhu.

(32) Tato Směrnice stanoví taxativní výčet výjimek a omezení z práva na rozmnožování a z práva na sdělování

veřejnosti. Některé výjimky nebo omezení, kde to je podle jejich povahy vhodné, se vztahují jen na právo na rozmnožování. Tento seznam bere náležitě na zřetel různé právní tradice v členských státech, zatímco současně usiluje o zajištění fungování vnitřního trhu. Členské státy by měly dospět k souvislé aplikaci těchto výjimek a omezení, které budou stanoveny při revizi implementujícího zákonodárství v budoucnosti.

(33) Výlučné právo na rozmnožování by mělo být podrobeno výjimce umožňující některé akty dočasného rozmnožování, které jsou pomíjivými nebo podružnými rozmnoženinami, tvořícími nedílnou a nezbytnou součást technologického procesu a jsou pořizovány pro pouhý účel umožnění buď fungujícího přenosu komunikační sítě mezi třemi stranami prostřednictvím, nebo oprávněného užití díla či jiného předmětu, které má být uskutečněno. Takový akt rozmnožování by neměl mít sám o sobě žádnou samostatnou ekonomickou hodnotu. V rozsahu, v němž vyhovují těmto podmínkám, by výjimka měla zahrnovat jednání, která umožňují tzv. „browsing“ neboli prohlížení internetových stránek, stejně tak jako tzv. „caching“ neboli pořizování rozmnoženin v přenosových systémech, včetně těch, které umožňují, aby přenosové systémy fungovaly účinně, za podmínky, že prostředník nemění informaci a nebrání dovolenému užití technologie, široce uznávané a používané průmyslem, k získání údajů o užití informace. Užití by mělo být pokládáno za oprávněné tam, kde je povoleno nositelem práva nebo neomezeno zákonem.

(34) Členskými státy by měla být dána možnost stanovit určité výjimky nebo omezení pro případy, jako jsou účely vzdělávací a vědecké, ve prospěch veřejných institucí, jako jsou knihovny a archivy, pro účely zpravodajství, pro citace, pro užití invalidními lidmi, pro užití veřejné bezpečnosti a ve správním a soudním řízení.

(35) V některých případech výjimek nebo omezení by měli nositelé práv dostat přiměřenou náhradu, aby jim nahradila odpovídajícím způsobem užití jejich chráněných děl nebo jiných předmětů ochrany. Při určení formy, podrobné úpravy a možné úrovně takové přiměřené náhrady by se měly brát v úvahu jednotlivé okolnosti každého případu. Při vyhodnocení těchto okolností by byla hodnotným kritériem možná škoda nositeli práv, vyplývající z příslušného jednání. V případech, kdy nositelé práv již obdrželi platbu v nějaké jiné formě, např. jako součást honoráře za licenci, žádná zvláštní nebo samostatná platba nemůže přicházet v úvahu. Výše přiměřené náhrady by měla plně přihlížet ke stupni užití prostředků technické ochrany uvedenému v této Směrnici. V určitých situacích, kde by byla újma způsobená nositeli práva minimální, nemůže závazek k platbě vzniknout.

(36) Členské státy mohou stanovit přiměřenou náhradu nositelům práv také při aplikaci nepovinných ustanovení o výjimkách nebo omezeních, které takovou náhradu nevyžadují.

(37) Existující vnitrostátní systémy na úseku reprografie, kde existují, nevytvářejí větší překážky vnitřnímu

trhu. Členským státům by mělo být dovoleno stanovit výjimku nebo omezení pro reprografii.

(38) Členským státům by mělo být dovoleno stanovit výjimky nebo omezení z práva na rozmnožování pro určité druhy rozmnožování zvukového, obrazového a zvukově obrazového materiálu k soukromému užití ve spojení s přiměřenou náhradou. To může zahrnovat zavedení nebo zachování systémů odměňování k vyrovnání újmy nositelům práv. Ačkoli se rozdíly, existující v takových systémech odměňování, dotýkají fungování vnitřního trhu, tyto rozdíly by s ohledem na analogové soukromé rozmnožování nicméně neměly mít významný vliv na rozvoj informační společnosti. Digitální soukromé rozmnožování se bude pravděpodobně stále rozšiřovat a mít větší ekonomický vliv. Náležitý zřetel by se měl proto brát k rozdílům mezi digitálním a analogovým soukromým rozmnožováním a činit rozdíl v určitých ohledech mezi nimi.

(39) Při aplikaci výjimky nebo omezení na soukromé rozmnožování by měly členské státy brát náležitý zřetel na technický a ekonomický vývoj, zejména s ohledem na digitální soukromé rozmnožování a honorářová schémata, jestliže jsou dostupné účinné technické prostředky ochrany. Takové výjimky nebo omezení by neměly bránit použití technických prostředků nebo jejich uplatnění proti obcházení.

(40) Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení ve prospěch některých nevýdělečných zařízení, jako jsou veřejnosti přístupné knihovny a jim na roveň postavené instituce, jakož i archivy. Toto by však mělo být omezeno na určité zvláštní případy pokryté právem na rozmnožování. Taková výjimka nebo omezení by se neměla vztahovat na užití učiněná v souvislosti s dodáním (zasláním) chráněných děl nebo jiných předmětů spřízněně (online). Tato Směrnice by se neměla dotýkat volnosti členských států omezit výlučné právo na veřejné půjčování podle článku 5 Směrnice Rady 92/100/EHS. Proto by se měly podporovat zvláštní smlouvy nebo licence, které by bez vytváření nerovnováhy, podporovaly taková zařízení a účely rozšiřování, jimž slouží.

(41) Při aplikaci výjimky nebo omezení na efemérní (pomíjivé) záznamy pořizované vysílajícími organizacemi se rozumí, že vlastní prostředky vysílatele zahrnují ty, kde osoba jedná jménem vysílající organizace a na její odpovědnost.

(42) Při aplikaci výjimky nebo omezení pro účely nekomerčního vzdělávání a vědeckého výzkumu, včetně výuky na dálku, musí být nekomerční povaha příslušné činnosti vymezena činností jako takovou. Organizační struktura a způsoby financování (materiálního zajištění) příslušného zařízení nejsou v tomto ohledu rozhodujícími faktory.

(43) V každém případě je pro členské státy důležité, aby přijaly všechna opatření k usnadnění přístupu k dílům osobám postiženým invaliditou, která pro ně představuje překážku užití děl, a aby věnovaly pozornost přístupným formátům.

(44) Při uplatňování výjimek a omezení stanovených touto Směrnicí by tyto měly být využívány v souladu s mezinárodními závazky. Takové výjimky a omezení nesmějí být aplikovány způsobem, který je na újmu oprávněným zájmům nositele práva nebo který je v rozporu s běžným využíváním jeho díla nebo jiného předmětu ochrany. Stanovení takových výjimek a omezení členskými státy by mělo brát náležitý zřetel zejména na vzrůstající ekonomický vliv, který takové výjimky nebo omezení mohou mít v souvislosti s novým elektronickým prostředím. Proto by měl být rozsah konkrétních výjimek nebo omezení stále užší, týká-li se určitých nových způsobů užití autorskoprávních děl a jiných předmětů ochrany.

(45) Výjimky a omezení uvedené v článku 5(2), (3) a (4) by však neměly bránit definování smluvních vztahů určených k zajištění přiměřené náhrady pro nositele práv, pokud to vnitrostátní zákon připouští.

(46) Odkaz na zprostředkování by mohl být nápomocen uživatelům a nositelům práv při řešení sporů. Komise ve spolupráci s členskými státy by měla podniknout v rámci Kontaktního výboru studii ke zvážení nových právních způsobů řešení sporů v oblasti práva autorského a práv s ním souvisejících.

(47) Technický vývoj umožní nositelům práv použít technické prostředky určené k zabránění nebo omezení jednání nedovoleným nositelem jakéhokoli práva autorského, práva souvisejícího s právem autorským nebo zvláštního práva sui generis k databázím. Nebezpečí však spočívá v tom, že by se mohly prosadit ilegální činnosti za účelem umožnění nebo usnadnění obcházení technické ochrany provedené těmito prostředky. Za účelem vyloučení ojedinělých právních snah, které by potenciálně mohly bránit fungování vnitřního trhu, je třeba stanovit harmonizovanou právní ochranu proti obcházení účinných technických prostředků a proti použití zařízení a výrobků nebo služeb k tomuto cíli.

(48) Taková právní ochrana by měla být stanovena pro technické prostředky, které účinně omezují jednání nedovolená nositeli jakéhokoli autorského práva, práva souvisejícího s právem autorským nebo zvláštního práva sui generis k databázím, aniž by však bránila normálnímu působení elektronického zařízení a jeho technickému vývoji. Taková právní ochrana neznamená žádný závazek určit, aby zařízení, výrobky, součástky nebo služby odpovídaly technickým prostředkům, dokud takové zařízení, výrobek, součástka nebo služba nespadá jinak pod zákaz článku 6. Taková právní ochrana by měla respektovat úměrnost (proporcionalitu) a neměla by zakazovat ta zařízení nebo činnosti, jež mají jiný obchodně významný účel nebo jiné použití, než obejít technickou ochranu. Zejména by tato ochrana neměla bránit výzkumu v oboru kryptografie (šifrování).

(49) Právní ochrana technologických prostředků není na újmu použití jakýchkoli vnitrostátních ustanovení, která mohou zakazovat soukromou držbu zařízení, výrobků nebo součástek k obcházení technických prostředků.

(50) Taková harmonizovaná právní ochrana se nedotýká zvláštních ustanovení o ochraně stanovené ve Směrnici Rady 91/250/EHS. Nesmí se zejména vztahovat na ochranu technických prostředků použitých ve spojení s počítačovými programy, která je výlučně předmětem uvedené Směrnice. Nesmí zakázat ani bránit vývoji nebo užití jakýchkoli prostředků k obcházení technického zařízení, které je potřebné k umožnění jednání uskutečněných podle podmínek článku 5(3) nebo článku 6 Směrnice 91/250/EHS. Články 5 a 6 uvedené Směrnice výlučně vymezují výjimky z výlučných práv týkajících se počítačových programů.

(51) Právní ochrana technických prostředků se uplatní bez újmy veřejného pořádku, jak je uvedeno v článku 5, nebo veřejné bezpečnosti. Členské státy by měly podporovat dobrovolné kroky nositelů práv, zahrnující uzavření a provádění dohod mezi nositeli práv a ostatními příslušnými stranami, aby vyšly vstříc dosažení cílů určitých výjimek nebo omezení stanovených ve vnitrostátním zákonodárství v souladu s touto Směrnicí. Při neexistenci takových dobrovolných kroků nebo dohod v rozumném časovém období (lhůtě) by měly členské státy přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby nositelé práv poskytli poživatelům výjimek nebo omezení vhodným způsobem příležitost profitovat z těchto výjimek nebo omezení úpravou zavedených technických prostředků nebo jinými způsoby. Avšak, aby bylo zabráněno zneužití takových kroků učiněných nositeli práv, zahrnujících ty, které byly učiněny v rámci dohod nebo stanoveny (použity) členským státem, všechny technické prostředky použité ke splnění takových kroků by měly požívat právní ochrany.

(52) Při implementaci výjimky nebo omezení pro soukromé rozmnožování podle článku 5(2)(b) by členské státy měly rovněž podpořit užití dobrovolných prostředků k realizaci dosažení cílů takové výjimky nebo omezení. Nebude-li možné v rozumném časovém období žádné takové dobrovolné prostředky k pořizování rozmnoženin pro soukromé užití uskutečnit, mohou členské státy přijmout opatření k usnadnění příslušným poživatelům výjimek nebo omezení, aby z nich mohli mít prospěch. Dobrovolné prostředky přijaté nositeli práv, včetně dohod mezi nositeli práv a jinými dotčenými stranami, jakož i opatření přijatá členskými státy, nebrání nositelům práv využívat technické prostředky odpovídající výjimkám nebo omezením soukromého rozmnožování ve vnitrostátním zákoně podle článku 5(2)(b), berouce v úvahu podmínku přiměřené náhrady podle uvedeného ustanovení a možné diferencování mezi různými podmínkami užití podle článku 5(5), jako je kontrola počtu rozmnoženin. K zabránění zneužití takových prostředků by měly všechny technické prostředky použité při jejich plnění požívat právní ochrany.

(53) Ochrana technických prostředků by měla zajistit bezpečné prostředí pro poskytování interaktivních služeb na požádání (on-demand) takovým způsobem, aby členové veřejnosti měli přístup k dílům nebo jiným předmětům ochrany z místa a v čase jimi individuálně zvoleném. Kde

se takové služby řídí podle smluvních ujednání, první a druhý pododstavec článku 6(4) se nepoužije. Neinteraktivní formy užití online by se měly řídit podle uvedených ustanovení.

(54) Významný pokrok byl učiněn v mezinárodní standardizaci technických systémů identifikace děl a předmětů ochrany v digitální formě. Ve vyvíjejícím se prostředí komunikačních sítí by mohly vést rozdíly mezi technickými prostředky k neslučitelnosti systémů v rámci Společenství. Slučitelnost a interoperabilita (propojitelnost) rozmanitých systémů by měla být zajištěna. Nanejvýš žádoucí by bylo zajistit rozvoj globálních systémů.

(55) Technický rozvoj usnadní rozšiřování děl, především v komunikačních sítích, a to bude nutně vyžadovat v zájmu nositelů práv lépe identifikovat dílo nebo jiný předmět ochrany, autora nebo jiného nositele práva, a poskytovat informaci o podmínkách užití díla nebo jiného předmětu ochrany za účelem usnadnění informace o správě práv s dílem spojených. Nositelé práv by se měli podpořit v užívání poznámek, udávajících dodatkem k informaci uvedené výše mj. jejich svolení k využívání děl nebo jiných předmětů ochrany v komunikačních sítích.

(56) Existuje však nebezpečí, že by se mohly provádět nelegální aktivity za účelem odstranění nebo změny elektronických informací o identifikaci autorského práva k němu připojených nebo jinak rozšiřovat, dovážet k rozšiřování, vysílat, sdělovat veřejnosti nebo zpřístupňovat veřejnosti díla nebo jiné chráněné předměty, z nichž byly takové informace bez svolení odstraněny. Za účelem vyloučení ojedinělých právních snah, které by mohly potenciálně bránit fungování vnitřního trhu, je třeba stanovit harmonizovanou právní ochranu proti jakýmkoli těmto činnostem.

(57) Všechny takové systémy informací o identifikaci práv výše uvedené mohou, v závislosti na jejich vzoru, současně provázet osobní údaje v záznamech pro odbyt (spotřebu) chráněných předmětů jednotlivci a umožnit sledování spráženého (online) chování. Tyto technické prostředky by měly obsahovat při své technické funkci záruky soukromí v souladu se Směrnicí 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995 o ochraně jednotlivců s ohledem na zacházení s osobními údaji a volný pohyb těchto dat¹⁰⁾.

(58) Členské státy by měly stanovit účinné sankce a nápravná opatření za porušení práv a závazků obsažených v této Směrnici. Měly by učinit všechna opatření k zajištění toho, aby takové sankce a nápravná opatření byly uplatňovány. Sankce takto stanovené by měly být účinné, přiměřené a odrazující a měly by zahrnovat možnost vyšetřování škod a/nebo soudní žaloby na odškodnění, a kde to je vhodné, uplatnit zabavení zákon porušujícího materiálu.

(59) V digitálním prostředí mohou být zejména služby prostředníků stále více používány třetími osobami pro nedovolené činnosti. V mnoha případech jsou taková zpro-

středkovatelé nejlépe použiti k tomu, aby s takovými aktivitami, které porušují zákon, bylo skončováno. Proto, bez újmy jakýchkoli jiných sankcí a dostupných nápravných opatření, by měli mít nositelé práv možnost uplatnění zákazu proti prostředníkovi, který přenáší porušení chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany třetí stranou komunikační sítě. Tato možnost by měla být k dispozici, i když jednání vedená prostředníkem jsou vyňata podle článku 5. Podmínky a způsoby týkající se takových zákazů by měly být ponechány vnitrostátnímu zákonu členských států.

(60) Ochrana stanovená podle této Směrnice by neměla být na újmu vnitrostátních nebo komunitárních právních ustanovení v jiných oblastech, jako je průmyslové vlastnictví, ochrana údajů, podmíněný přístup, přístup k veřejným dokumentům a pravidlo chronologie využívání médií, které se mohou dotknout ochrany práva autorského a práv s ním souvisejících.

(61) Za účelem souladu se Smlouvou WIPO o uměleckých výkonech a o zvukových záznamech by měly být Směrnice 92/100/EHS a 93/98/EHS novelizovány,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I PŘEDMĚT A ROZSAH

Článek 1 *Rozsah*

1. Předmětem úpravy této Směrnice je právní ochrana autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu se zvláštním důrazem na informační společnost.
2. S výjimkou případů uvedených v článku 11 ponechává tato Směrnice nedotčeny a žádným způsobem nemění zvláštní existující normy Společenství, které se vztahují k:
 - (a) právní ochraně počítačových programů;
 - (b) právu na pronájem, půjčování a k některým právům souvisejícím s právem autorským v oblasti duševního vlastnictví;
 - (c) autorskému právu a právům s ním souvisejícím, vztahujícím se na satelitní vysílání a kabelový přenos;
 - (d) ochranné době autorského práva a některých práv s ním souvisejících;
 - (e) právní ochraně databází.

KAPITOLA II PRÁVA A VÝJIMKY Z NICH

Článek 2 *Právo na rozmnožování*

Členské státy poskytnou výlučné právo povolit nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmikoli prostředky a v jakékoli formě, vcelku nebo zčásti:

- (a) autorům, ve vztahu k jejich dílům;
- (b) výkonným umělcům, ve vztahu k záznamům jejich výkonů;
- (c) výrobcům zvukových záznamů, ve vztahu k jejich zvukovým záznamům;
- (d) výrobcům prvotních záznamů filmů, ve vztahu k originálu a rozmnoženinám jejich filmů;
- (e) vysílacím organizacím, ve vztahu k záznamům jejich vysílání, ať jsou tato vysílání uskutečňována po drátě nebo bezdrátově, včetně pomocí kabelu nebo satelitu.

Článek 3

Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupňování veřejnosti jiných předmětů ochrany

1. Členské státy poskytnou autorům výlučné právo povolit nebo zakázat jakékoli sdělování jejich děl veřejnosti, po drátě či bezdrátovými prostředky, včetně zpřístupňování jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že členové veřejnosti mohou mít k nim přístup z místa a v čase podle své individuální volby.
2. Členské státy poskytnou výlučné právo povolit nebo zakázat zpřístupňování děl veřejnosti, po drátě nebo bezdrátovými prostředky, způsobem, že členové veřejnosti mohou mít k nim přístup z místa a v čase podle své individuální volby:
 - (a) výkonným umělcům, ve vztahu k záznamům jejich výkonů;
 - (b) výrobcům zvukových záznamů, ve vztahu k jejich zvukovým záznamům;
 - (c) výrobcům prvotních záznamů filmů, ve vztahu k originálu a rozmnoženinám jejich filmů;
 - (d) vysílacím organizacím, ve vztahu k záznamům jejich vysílání, ať jsou tato vysílání uskutečňována po drátě nebo bezdrátově, včetně pomocí kabelu nebo satelitu.
3. Práva uvedená v odstavcích 1 a 2 se nevyčerpávají žádným aktem sdělování veřejnosti nebo zpřístupňování veřejnosti podle tohoto článku.

Článek 4

Právo na rozšiřování

1. Členské státy poskytnou autorům k originálu jejich děl nebo k jejich rozmnoženinám výlučné právo povolit nebo zakázat jakýkoli způsob veřejného rozšiřování prodejem nebo jiným způsobem.
2. Právo na rozšiřování se ve vztahu k originálu nebo rozmnoženinám díla ve Společenství nevyčerpává, s výjimkou případu, kdy první prodej nebo jiný převod vlastnictví takové věci ve Společenství je uskutečněn nositelem práva nebo s jeho souhlasem.

Článek 5

Výjimky a omezení

1. Dočasné akty rozmnožování podle článku 2, které jsou pomíjivé nebo podružné a tvoří nedílnou a nezbytnou

- součást technologického procesu a jejichž jediným účelem je umožnit:
- (a) přenos komunikační sítě mezi třetími stranami prostřednictvím, nebo
 - (b) oprávněné užití díla nebo jiného předmětu ochrany, které se má uskutečnit a které nemá žádný samostatný (nezávislý) hospodářský význam, jsou vyňaty z práva na rozmnožování podle článku 2.
2. Členské státy mohou stanovit výjimky a omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:
- (a) pro rozmnožení na papír nebo na podobný podklad, zhotovené s použitím jakéhokoli druhu fotografické techniky nebo jakýmkoli jiným procesem, který má podobné účinky, s výjimkou psaných i tištěných hudebnin, za předpokladu, že nositelé práv obdrží přiměřenou náhradu;
 - (b) pro rozmnožení na jakémkoli podkladu, zhotovené fyzickou osobou pro soukromé užití a k účelům, které nejsou přímo ani nepřímo obchodní, s podmínkou, že nositelé práv obdrží přiměřenou náhradu, která bere v úvahu použití nebo nepoužití technických prostředků uvedených v článku 6 na příslušném díle nebo předmětu ochrany;
 - (c) pro zvláštní akty rozmnožování uskutečněné veřejně přístupnými knihovnami, vzdělávacími zařízeními nebo muzei, anebo archivy, které nesledují přímý ani nepřímý hospodářský nebo obchodní prospěch;
 - (d) pro efemérní (pomíjivé) záznamy děl pořizené vysílacími organizacemi jejich vlastními prostředky a pro jejich vlastní vysílání; uchování těchto záznamů v úředních archívech pro jejich výjimečnou dokumentární povahu může být povoleno;
 - (e) pro rozmnožení vysílání pořizené sociálními institucemi sledujícími nekomerční cíle, jako jsou nemocnice nebo věznice, s podmínkou, že nositelé práv obdrží přiměřenou náhradu.
3. Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práv stanovených v člancích 2 a 3 v těchto případech:
- (a) užití pro pouhý ilustrační účel pro vyučování nebo pro vědecký výzkum, pokud je uveden pramen, včetně autorova jména, a pokud se toto neprojevuje nemožným, a v rozsahu ospravedlněném nekomerčním cílem, jehož má být dosaženo;
 - (b) užití ve prospěch invalidů, které má přímou souvislost s jejich invaliditou a je nekomerční povahy, v rozsahu odůvodněném dotčenou invaliditou;
 - (c) rozmnožování tiskem, sdělování veřejnosti nebo zpřístupňování vydaných článků o aktuálních hospodářských, politických či náboženských otázkách nebo vysílaných děl či jiných předmětů ochrany téže povahy, není-li takové užití výslovně vyhrazeno, a pokud je uveden pramen včetně autorova jména, anebo užití děl či jiných předmětů ochrany v souvislosti se zpravodajstvím o aktuálních událostech v rozsahu ospravedlněném informačním účelem a pokud je uveden pramen včetně autorova jména, pokud se to neprojevuje nemožným;
 - (d) citace k účelům, jakými je kritika nebo recenze, s podmínkou, že se vztahují k dílu nebo jinému předmětu ochrany, který již byl oprávněně zpřístupněn veřejnosti, že je uveden, pokud se to neprojevuje nemožným, pramen včetně autorova jména, a že jejich užití je v souladu s poctivými zvyklostmi a v rozsahu požadovaném zvláštním účelem;
 - (e) užití pro účely veřejné bezpečnosti nebo k zajištění vlastního konání administrativního, parlamentního nebo soudního řízení, anebo zpravodajství o něm;
 - (f) užití politických projevů, jakož i výňatků z veřejných přednášek nebo podobných děl nebo předmětů ochrany v rozsahu odůvodněném informačním účelem a s podmínkou, že je uveden pramen včetně autorova jména, vyjma případy, kdy se to projevuje nemožným,
 - (g) užití průběhu bohoslužeb nebo oficiálních akcí pořádaných orgánem veřejné správy;
 - (h) užití děl, jako jsou díla architektonická nebo sochařská, vytvořených k trvalému umístění na veřejných místech;
 - (i) náhodné zahrnutí díla nebo jiného předmětu ochrany do jiného materiálu;
 - (j) užití k účelu propagace veřejné výstavy nebo projevu uměleckých děl v rozsahu potřebném pro podporu akce, s vyloučením jakéhokoli jiného obchodního využití;
 - (k) užití k účelu karikatury, parodie nebo parafráze (koláže);
 - (l) užití v souvislosti s předvedením nebo opravou zařízení;
 - (m) užití uměleckého díla formou stavby nebo nákrese či plánu stavby k účelům opravy stavby;
 - (n) užití sdělováním nebo zpřístupňováním za účelem výzkumu nebo soukromého studia jednotlivým členům veřejnosti vyhrazenými terminály v objektech zařízení uvedených v odstavci 2(c) děl a jiných předmětů ochrany, které nejsou předmětem prodejních nebo licenčních podmínek a které jsou obsaženy v jejich sbírkách;
 - (o) užití v určitých jiných případech menší důležitosti, kde výjimky nebo omezení již existují podle vnitrostátního práva, s podmínkou, že se týkají jen analogových užití a nenarušují volný oběh zboží a služeb ve Společenství, bez dopadu na jiné výjimky a omezení obsažené v tomto článku.
4. Kde mohou členské státy stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle odstavců 2 a 3, mohou obdobně stanovit výjimku nebo omezení práva na rozšiřování uvedeného v článku 4 v rozsahu odůvodněném účelem oprávněného aktu rozmnožování.
5. Výjimky a omezení stanovená v odstavcích 1, 2, 3 a 4 se mohou použít jen v určitých zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným využíváním díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou nepřiměřeně na újmu oprávněným zájmům nositele práva.

KAPITOLA III OCHRANA TECHNICKÝCH PROSTŘEDKŮ A INFORMACE O IDENTIFIKACI PRÁV

Článek 6

Závazky ohledně technických prostředků

1. Členské státy poskytnou přiměřenou právní ochranu proti obcházení jakýchkoli účinných technických prostředků, které provádí příslušná osoba vědomě nebo se u ní dá rozumně předpokládat, že ví, co činí.
2. Členské státy stanoví přiměřenou právní ochranu proti výrobě, dovozu, rozšiřování, prodeji, pronájmu, reklamě prodeje nebo pronájmu, anebo držbě k obchodním účelům, zařízení, výrobků nebo součástek anebo vybavování servisních služeb, které
 - (a) jsou nabízeny, propagovány nebo dávány na trh pro účely obcházení, nebo
 - (b) mají pouze omezený obchodně významný účel nebo jiné použití než je obcházení, nebo
 - (c) jsou přednostně určeny, vyráběny, upravovány nebo předváděny k účelu umožnění nebo usnadnění obcházení jakýchkoli účinných technických prostředků.
3. Pro účely této Směrnice výraz „technické prostředky“ znamená jakoukoli technologii, zařízení nebo součástku, která při své běžné provozní funkci je určena k zabránění nebo omezení jednání ohledně děl a jiných předmětů ochrany, která nejsou povolena nositelem jakéhokoli autorského práva nebo práva souvisejícího s právem autorským stanoveného zákonem, nebo zvláštního práva sui generis stanoveného v kapitole III Směrnice 96/9/ES. Technické prostředky se považují za „účinné“ tam, kde užití chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany je kontrolováno nositelem práva s použitím ovládnutí přístupu nebo ochranného procesu, jako je zašifrování, zakódování nebo jiná transformace díla či jiného předmětu ochrany anebo mechanismu kontrolní rozmnoženiny, které splňují cíl ochrany.
4. Bez ohledu na právní ochranu stanovenou v odstavci 1, při nedostatku dobrovolných prostředků použitých nositelem práva, včetně dohod mezi nositeli práva a jinými dotčenými stranami, přijmou Členské státy příslušná opatření k zajištění toho, aby nositelé práva zpřístupnili uživateli, v jehož prospěch jsou stanoveny výjimky a omezení ve vnitrostátním zákoně podle článku 5(2)(a), (2)(c), (2)(d), (2)(e), (3)(a), (3)(b) nebo (3)(e), prostředky k využití takové výjimky nebo omezení a určili, kde takový uživatel má k příslušnému chráněnému dílu nebo předmětu ochrany legální přístup.
Členský stát může také přijmout taková opatření ve prospěch uživatele výjimky nebo omezení podle článku 5(2)(b), ledaže rozmnožování pro soukromé užití již bylo ze strany nositelů umožněno v rozsahu potřeb-

ném k využití příslušné výjimky nebo omezení a v souladu s ustanoveními článku 5(2)(b) a (5), aniž by bránil nositelům práv přijmout přiměřená opatření ohledně počtu rozmnoženin podle těchto ustanovení.

Technické prostředky dobrovolně použité nositeli práv, a to včetně těch, které jsou použity při plnění dobrovolných dohod, a technické prostředky použité k plnění opatření přijatých Členskými státy požívají právní ochrany podle odstavce 1.

Ustanovení prvního a druhého pododstavce se nevztahují na díla nebo jiné předměty ochrany zpřístupněné veřejnosti za dohodnutých smluvních podmínek takovým způsobem, že členové veřejnosti k nim mohou mít přístup z místa a v čase podle své individuální volby.

Je-li tento článek použit v souvislosti se směrnicemi 92/100/EHS a 96/9/ES, použije se tento odstavec obdobně.

Článek 7

Závazky týkající se informace o identifikaci práv

1. Členské státy poskytnou přiměřenou právní ochranu proti každé osobě, která vědomě provádí nedovoleně kterékoli z těchto jednání:
 - (a) odstranění nebo změnu jakékoli elektronické informace o identifikaci práv;
 - (b) rozšiřování, dovoz za účelem rozšiřování, vysílání, sdělování nebo zpřístupňování veřejnosti děl nebo jiných předmětů chráněných podle této Směrnice nebo podle kapitoly III Směrnice 96/9/ES, z nichž byla informace o identifikaci práv nedovoleně odstraněna nebo změněna, jestliže taková osoba ví nebo má rozumné důvody, aby věděla, že takovým počínáním způsobuje, umožňuje, usnadňuje nebo zatajuje porušení jakéhokoli autorského práva nebo jakýchkoli práv souvisejících s právem autorským stanovených zákonem, anebo zvláštní práva sui generis podle kapitoly III Směrnice 96/9/ES.
2. Pro účely této Směrnice výraz „informace o identifikaci práv“ znamená jakoukoli informaci, kterou určili nositelé práva a která identifikuje dílo nebo jiný předmět ochrany uvedený v této Směrnici nebo na nějž se vztahuje zvláštní právo sui generis podle kapitoly III Směrnice 96/9/ES, autora nebo jiného nositele práva, anebo informace o okolnostech a podmínkách užití díla nebo jiného předmětu ochrany, a jakákoli čísla nebo kódy, které takovou informaci představují.
První pododstavec se uplatní, jestliže každý z těchto informačních údajů provází rozmnoženinu nebo je uveden v souvislosti se sdělováním veřejnosti díla nebo jiného předmětu uvedeného v této Směrnici nebo na nějž se vztahuje zvláštní právo sui generis podle kapitoly III Směrnice 96/9/ES.

KAPITOLA IV SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 8

Sankce a nápravné prostředky

1. Členské státy stanoví přiměřené sankce a nápravné prostředky proti porušování práv a povinností uvedených v této Směrnici a učiní všechna potřebná opatření k zajištění toho, aby se takové sankce a nápravné prostředky uplatňovaly. Sankce takto stanovené musejí být účinné, úměrné a odstrašující.
2. Každý členský stát přijme opatření nutná k zajištění toho, aby nositelé práv, jejichž zájmy jsou dotčeny neoprávněnou činností prováděnou na jeho území, mohli vznést žalobu na náhradu škody a/nebo požádat o soudní zákrok, a kde to je vhodné, o zabavení porušujícího materiálu, jakož i přístrojů, výrobků či součástí uvedených v článku 6(2).
3. Členské státy zajistí, aby nositelé práv byli v postavení žadatele o soudní zákrok proti prostředníkům, jejichž služby jsou používány třetí stranou k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího.

Článek 9

Pokračování v uplatňování jiných zákonných ustanovení

Tato Směrnice ponechává nedotčena ustanovení týkající se zejména patentových práv, obchodních známek, průmyslových vzorů, užitných vzorů, topografií polovodičových výrobků, kresby písma, podmíněného přístupu, přístupu ke kabelu pro vysílací služby, ochrany národního bohatství, požadavků na zákonné uložení (deponování), zákonů o omezovacích praktikách a nekalé soutěži, obchodních tajemství, bezpečnosti, důvěrnosti, ochrany údajů a soukromí, přístupu k veřejným dokumentům a smluvního práva.

Článek 10

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení této Směrnice se vztahují na všechna díla a jiné předměty ochrany uvedené v této Směrnici, která jsou ke dni 22. prosince 2002 chráněna zákonodárstvím členského státu z oblasti práva autorského a práv s ním souvisejících, nebo které splňují podmínky ochrany podle ustanovení této Směrnice anebo podle ustanovení uvedených v článku 1(2).
2. Tato Směrnice se uplatní bez újmy jakýchkoli smluv sjednaných a práv získaných přede dnem 22. prosince 2002.

Článek 11

Technické úpravy

1. Směrnice 92/100/EHS se mění takto:
(a) Článek 7 se zrušuje;

(b) Článek 10(3) se nahrazuje takto:

„3. Omezení se mohou uplatňovat jen v určitých zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným využíváním předmětu ochrany a nejsou nepřiměřené na újmu oprávněným zájmům nositele práva.”

2. Článek 3(2) směrnice 93/98/EHS se nahrazuje takto:
„2. Práva výrobců zvukových záznamů uplynou za 50 let po zhotovení záznamu. Je-li však zvukový záznam oprávněně vydán v průběhu tohoto období, uplynou uvedená práva za 50 let ode dne prvního oprávněného vydání. Neuskutečnil-li se žádné oprávněné vydání v průběhu období zmíněného ve větě první a zvukový záznam byl v tomto období oprávněně sdělen veřejnosti, uplynou uvedená práva za 50 let ode dne prvního oprávněného sdělení veřejnosti.”

Kde však uplynutím ochranné doby přiznané podle tohoto odstavce v jeho znění před změnou Směrnicí 2001/29/ES Evropského parlamentu a Rady z 22. května 2001 o harmonizaci některých aspektů práva autorského a práv s ním souvisejících v informační společnosti už nejsou práva výrobců zvukových záznamů k 22. prosinci 2002 chráněna, nebude již mít tento odstavec účinek spočívající v obnově ochrany takových práv.

Článek 12

Závěrečná ustanovení

1. Nejpozději 22. prosince 2004 a každé tři roky poté podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této Směrnice, v níž mimo jiné na podkladě zvláštní informace předložené členskými státy přezkoumá zejména uplatňování článků 5, 6 a 8 z hlediska vývoje digitálního trhu. V případě článku 6 přezkoumá zejména, zda tento článek přispívá k dostatečné úrovni ochrany a zda jednání dovolená zákonem jsou nepříznivě dotčena užitím účinných technických prostředků. Kde to bude potřebné, zejména k zajištění fungování vnitřního trhu podle článku 14 Smlouvy, předloží návrhy na změny této Směrnice.
2. Ochrana práv souvisejících s právem autorským podle této Směrnice ponechává nedotčenu ochranu práva autorského a nemá na ni žádný vliv.
3. Zřizuje se kontaktní výbor. Bude složen ze zástupců příslušných orgánů členských států. Jeho předsedou bude představitel Komise a bude se scházet buď z podnětu předsedy, nebo na žádost delegace členského státu.
4. Úkolem výboru bude:
 - (a) zkoumat vliv této Směrnice na fungování vnitřního trhu a řešit všechny obtíže;
 - (b) organizovat konzultace o všech otázkách vyplývajících z uplatňování této Směrnice;
 - (c) usnadňovat výměnu informací o příslušném vývoji v zákonodárství a judikatuře, jakož i o příslušném

vývoji hospodářském, sociálním, kulturním a technickém;

- (d) působit jako platforma pro posuzování digitálního trhu s díly a jiné otázky, včetně soukromého rozmnožování a užívání technických prostředků.

Článek 13

Plnění

1. Členské státy uvedou v platnost zákony, právní předpisy a administrativní opatření potřebná k plnění této Směrnice přede dnem 22. prosince 2002. O tom bezodkladně uvědomí Komisi.

Při přijetí těchto opatření členskými státy budou tato obsahovat odkaz na tuto Směrnici nebo budou provázena takovým odkazem při jejich úředním vydání. Způsob realizace takového odkazu stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi text ustanovení vnitrostátního zákona, který přijaly na úseku upraveném touto Směrnicí.

Článek 14

Účinnost

Tato Směrnice vstoupí v účinnost v den jejího vydání v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 15

Určení

Tato Směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu, 22. května 2001.

Za Evropský parlament
předseda
N. Fontaine

Za Radu
předseda
M. Winberg

Poznámky pod čarou:

- 1) Úř. věst. [Official Journal] C 108, 7. 4. 1998, str. 6 a Úř. věst. C 180, 25. 6. 1999, str. 6.
- 2) Úř. věst. C 407, 28. 12. 1998, str. 30.
- 3) Stanovisko Evropského parlamentu z 10. února 1999 (Úř. věst. C 150, 28. 5. 1999, str. 171), společné vyjádření Rady z 28. září 2000 (Úř. věst. C 344, 1. 12. 2000, str. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze 14. února 2001 (dosud nepublikováno v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady z 9. dubna 2001.
- 4) Úř. věst. L 178, 17. 7. 2000, str. 1.
- 5) Směrnice Rady 91/250/EHS ze 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, 17. 5. 1991, str. 42). Směrnice byla pozměněna Směrnicí 93/98/EHS.
- 6) Směrnice Rady 92/100/EHS z 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a na půjčování, jakož i o některých právech souvisejících s právem autorským v oblasti duševního vlastnictví (Úř. věst. L 346, 27. 11. 1992, str. 61). Směrnice byla změněna Směrnicí 93/98/EHS.
- 7) Směrnice Rady 93/83/EHS z 27. září 1993 o koordinaci některých pravidel z oboru práva autorského a práv s ním souvisejících vztahujících se na satelitní vysílání a kabelový přenos (Úř. věst. L 248, 6. 10. 1993, str. 15).
- 8) Směrnice Rady 93/98/EHS z 29. října 1993 o harmonizaci ochranné doby práva autorského a některých práv s ním souvisejících (Úř. věst. L 290, 24. 11. 1993, str. 9).
- 9) Směrnice 96/9/ES Evropského Parlamentu a Rady z 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27. 3. 1996, str. 20).
- 10) Úř. věst. L 281, 23. 11. 1995, str. 31.

Přeložili: JUDr. Jiří Kordač a JUDr. Dagmar Hartmanová
